

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Už 158/10
10.06.2011. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić, Zvezdane Lutovac, Milomira Nikolića i Mihaila Rulića, članova veća, sa savetnikom suda Radojkom Marinković, kao zapisničarem, odlučujući o žalbi B.M. iz P. protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu posl. br. U. 510/07 od 18.09.2009. godine, uz učešće protivne stranke Pokrajinskog sekretarijata za socijalnu politiku i demografiju Novi Sad, u predmetu povećanja procenta vojnog invaliditeta i proširenja svojstva ratnog vojnog invalida, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 10.06.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

Žalba se UVAŽAVA i PREINAČAVA presuda Okružnog suda u Novom Sadu posl. br. U. 510/07 od 18.09.2009. godine tako što se tužba uvažava i poništava rešenje Pokrajinskog sekretarijata za zdravstvo i socijalnu politiku u Novom Sadu broj 107-580-01725/2006-03 od 03.07.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba tužioca B.M. iz P. protiv rešenja Pokrajinskog sekretarijata za zdravstvo i socijalnu politiku u Novom Sadu broj 107-580-01725/2006-03 od 03.07.2007. godine, kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv prvostepenog rešenja Opštinske uprave Opštine P. broj 580-21/2006-01 od 27.11.2006. godine i data je saglasnost na navedeno rešenje. Navedenim prvostepenim rešenjem je usvojen zahtev tužioca ratnog vojnog invalida VIII grupe za povećanje procenta vojnog invaliditeta, te je na osnovu nalaza i mišljenja lekarske komisije u prvostepenom postupku broj 65 od 18.09.2006. godine priznat za ratnog vojnog invalida IV grupe sa 80% invaliditeta za privremeno od 01.06.2006. do 31.05.2008. godine, dok je zahtev tužioca za utvrđivanje procenta vojnog invaliditeta i po osnovu povrede i oboljenja očiju odbijen.

U podnetoj žalbi žalilac osporava zakonitost pobijane presude zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Ponavljajući navode iz tužbe, ukazuje da je po osnovu povrede očiju priznavanje svojstva ratnog vojnog invalida tražio još 1998. godine, te isto ponovio zahtevom od 31.12.1999. godine, ali da po ovom zahtevu nije postupljeno, zbog čega smatra da je zahtev blagovremen i da je pogrešno primenjena odredba člana 79. Zakona o osnovnim pravima boraca, vojnih invalida i porodica palih boraca. Ističe da su u ovom delu razlozi iz obrazloženja presude u suprotnosti sa izrekom presude, jer je zahtev po osnovu oboljenja odbijen kao neblagovremen, a istovremeno je upućen da traži da o njegovom zahtevu odluči organ kome ga je i uputio. Naglašava da je zbog oboljenja nastalih kao posledica povreda zadobijenih u ratnim dejstvima morao da uradi tri bajpasa kao i stentove na arterijama koje vode u bubrege, a da je sve izražajnije i oštećenje funkcije pluća. Predlaže da sud uvaži žalbu i ukine ili preinači pobijanu presudu.

Pokrajinski sekretarijat za socijalnu politiku i demografiju Autonomne pokrajine Vojvodine, u odgovoru na žalbu u svemu ostaje pri razlozima iznetim u osporenom rešenju i predlaže da sud žalbu odbije kao neosnovanu.

Vrhovni kasacioni sud je, postupajući na osnovu člana 77. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09) i ispitujući zakonitost ožalbene presude u granicama zahteva iz žalbe u smislu člana 48. u vezi člana 50. stav 4. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ", broj 46/96), a nakon ocene navoda žalbe i spisa predmeta našao:

Žalba je osnovana.

Prema obrazloženju pobijane presude drugostepeni organ je pravilno odlučio kada je osporenim rešenje odbio kao neosnovanu žalbu B.M. izjavljenu protiv prvostepenog rešenja Opštinske uprave Opštine P. broj 580-21/2006-01 od 27.11.2006. godine i dao saglasnost na navedeno rešenje, kojim je u stavu prvom usvojen zahtev tužioca ratnog vojnog invalida VIII grupe za povećanje procenta vojnog invaliditeta i priznato mu je svojstvo ratnog vojnog invalida IV grupe sa 80% invaliditeta za privremeno do 31.05.2008. godine, a stavom drugim odbijen njegov zahtev za proširenje svojstva ratnog vojnog invalida po osnovu oboljenja očiju. Ovo sa razloga što iz nalaza i mišljenja lekarske komisije u drugostepenom postupku broj 281 od 22.12.2006. godine proizilazi da je došlo do pogoršanja ranije cenjenog stanja - oštećenje sluha uzrokovanog akustičnom traumom. Takođe je, prema obrazloženju pobijane presude, zahtev za proširenje svojstva ratnog vojnog invalida po osnovu oboljenja očiju, pravilno odbijen iz razloga što je lekarska komisija u drugostepenom postupku našla da je oštećenje vida kod tužioca uzrokovano oboljenjem a ne povredom, te da je pravilno tuženi zaključio da je ovaj zahtev koji je

podnet 22.05.2006. godine, podnet po isteku roka od 5 godina propisanog članom 79. Zakona o osnovnim pravima boraca, vojnih invalida i porodica palih boraca, a računajući od prestanka okolnosti iz člana 2. i člana 3. tačka 2. i 3. istog Zakona. Ceneći navode tužbe da je tužilac zahtev po osnovu povrede očiju podnosio još 1998. i 1999. godine, Okružni sud u pobijanoj presudi nalazi da ovi navodi nisu od uticaja na drugačiju odluku o zakonitosti osporenog rešenja, a ukoliko je podnosio ranije zahtev za priznavanje svojstva ratnog vojnog invalida po osnovu ovog oboljenja i ako o tom zahtevu nije odlučeno, tužilac može da traži od organa kome je zahtev podneo da odluči o istom. Odredbom člana 79. Zakona o osnovnim pravima boraca, vojnih invalida i porodica palih boraca ("Sl. list SRJ" br. 24/98 i 29/98) propisano je da se zahtev za priznavanje svojstva ratnog vojnog invalida po osnovu oštećenja organizma nastalog usled bolesti zadobijene pod okolnostima iz člana 2. i člana 3. tačka 2. i 3. ovog Zakona podnesen po isteku 5 godina od prestanka tih okolnosti neće uzimati u postupak.

U spisima predmeta dostavljenim ovom sudu nalaze se podnesci žalioaca B.M. od 14.01.1999. i od 31.12.1999. godine koji su upućeni Opštinskoj upravi Opštine P. U podnescima navodi da mu je rešenjem Opštinske uprave Opštine P. po njegovom zahtevu priznat status ratnog vojnog invalida po osnovu težeg oštećenja sluha koje je nastalo kao posledica povreda zadobijenih za vreme ratnih dejstava u Republici Srpskoj Krajini, da je istovremeno u zahtevu istakao da mu je tokom ovih dejstava oštećen vid, ali da po osnovu ovog oštećenja nije dat nalaz i mišljenje prvostepene niti drugostepene lekarske komisije, niti mu je priznato traženo svojstvo. Stoga podnosi zahtev za utvrđivanje vojnog invaliditeta po osnovu oboljenja očiju i prilaže fotokopiju vojne knjižice gde je evidentirana ocena niže vojno lekarske komisije K. u kojoj je zbog očnog oboljenja oglašen trajno ograničeno sposobnim za vojnu službu i traži da se zahtev razmotri i pozitivno reši. U spisima se takođe nalazi zahtev B.M. od 22.05.2006. godine za povećanje procenta invaliditeta kao posledice pogoršanja povrede u kome ponovo ističe da od samog početka ukazuje na povredu i oboljenje očiju, ali da po ovom osnovu nije cenjena invalidnost, pa moli da se ovog puta ceni i ova povreda iako je zahtev po tom osnovu podneo još decembra 1999. godine.

Kod ovakvog stanja stvari, Vrhovni kasacioni sud nalazi da su osnovani navodi žalbe da je pobijanom presudom povređen zakon na štetu žalioaca. Ovo stoga što iz navedenih dokaza koji se nalaze u spisima proizilazi da žalilac osnovano u žalbi, kao i prethodno u tužbi ukazuje da je zahtev za utvrđivanje vojnog invaliditeta po osnovu povrede očiju podneo još 1999. godine, te da je zahtev blagovremen prema članu 79. Zakona o osnovnim pravima boraca, vojnih invalida i porodica palih boraca i ukoliko bi se ovo oštećenje smatralo oboljenjem. Drugostepeni organ je, s obzirom na jedinstvene spise upravnog predmeta utvrđivanja vojnog invaliditeta žalioaca B.M. i navedene dokaze u tim spisima, imao saznanja da je žalilac zahtev za utvrđivanje vojnog invaliditeta po osnovu povrede i oboljenja očiju podnosio pre 22.05.2006. godine. Stoga je pogrešno zaključivanje iz obrazloženja pobijane presude da je pravilna odluka tuženog organa prema kojoj je zahtev tužioca za priznavanje svojstva ratnog vojnog invalida na osnovu oštećenja organizma nastalog usled oboljenja očiju, podnet po isteku roka od 5 godina propisanog članom 79. Zakona o osnovnim pravima boraca, vojnih invalida i porodica palih boraca, a računajući od prestanka okolnosti iz člana 2. i člana 3. tačka 2. i 3. istog Zakona.

Imajući u vidu da ožalbenom presudom nisu uočeni nedostaci osporenog rešenja koji su od bitnog uticaja na zakonitost tog rešenja kao i da iz dokaza u spisima predmeta ne proizilazi pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u upravnom postupku i pravilna primena materijalnog prava, Vrhovni kasacioni sud je, postupajući po odredbi člana 77. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), a na osnovu člana 49. stav 2. u vezi sa članom 50. stav 4. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" broj 46/96) odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 10.06.2011. godine, UŽ 158/10

Zapisničar,

Radojka Marinković,s.r.

Predsednik veća-sudija,

Snežana Živković,s.r.